

tanter for de allierede og associerede Hovedmagter, nemlig: de amerikanske Forenede Stater, det britiske Rige, Frankrig, Italien og Japan, samt af Repræsentanter for 4 andre Forbundsmedlemmer, der vælges frit af Delegeretforsamlingen for saadant Tidsrum, som den selv bestemmer. Indtil denne Udpegning første Gang finder Sted, skal Repræsentanter for Belgien, Brasilien, Spanien og Grækenland være Medlemmer af Raadet.

De Grunde, der kan anføres for at give Stormagterne en vis overvejende Repræsentation indenfor Raadet, er navnlig, at der paa Grund af de Raadet tillagte Funktioner og Nødvendigheden af i visse Tilfælde at handle hurtigt og bestemt, kun kan være et begrænset Antal Medlemmer. Endvidere kan Forholdet mellem de forskellige Statsgruppers Folkemængde anføres. Endelig vil det i Tilfælde af Anvendelsen af mellemfolkelige Tvangsmidler hovedsagelig være de store Magter, til hvis Initiativ og Magtmidler, man vil være henvist.

Man kunde dog meget vel have tænkt sig en Ordning, der gav de mindre Lande en mere tilfredsstillende Repræsentation, saaledes som det ogsaa blev foreslaaet af disse Lande under Forhandlingen i Paris. Det kan være tvivlsomt, hvorvidt det vilde være en Fordel for visse af de mindre neutrale Lande, at Stormagterne var udelukket fra at tage Del i Delegeretforsamlingens Valg af de mindre Landes Repræsentanter i Raadet; ligeledes hvorvidt Delegeretforsamlingen i Stedet for at udpege 4 Stater, som skal have Ret til at lade sig repræsentere i Raadet, direkte burde vælge 4 Personer som Repræsentanter for samtlige mindre Stater. Derimod bør der træffes en Ordning om, at de mindre Stater skiftevis repræsenteres, ligesom de 4 Stater kun bør vælges for et bestemt Tidsrum og saaledes, at Omvalg højst kan ske een Gang. Saaledes som Artikel 4, 1. Stk. er formuleret, maa det antages, at hertil sigtende Bestemmelser vil kunne fastsættes af Delegeretforsamlingen.

Ved den endelige Formulering af Forbundspagten er der truffet forskellige Bestemmelser, som kan bevirke, at Reglerne om Raadets Sammensætning vil faa noget mindre Betydning, end det fra først af saa ud til. Som allerede ovenfor berørt er der for det første i Artikel 4, 2. Stk., hjemlet en Adgang til at udvide Medlemmernes Antal i Raadet. Dernæst skal ifølge samme Artikels 5. Stk. ethvert Forbundsmedlem, som ikke er repræsenteret i Raadet, indbydes til at sende en Repræsentant til at deltage som Medlem i ethvert Møde af Raadet under Behandlingen af Spørgsmaal, der særligt vedrører dette Forbundsmedlems Interesser. Da der ifølge Artikel 5, 1. Stk., i Almindelighed kræves Enstemmighed til Beslutninger saavel i Delegeretforsamlingen som i Raadet, betyder dette praktisk taget, at Raadet ikke uden de enkelte Forbundsmedlemmers Samtykke kan træffe Beslutninger om Spørgsmaal, der særligt angaar dem — bortset fra, hvor det drejer sig om en mellemfolkelig Tvist, jfr. Artikel 15, 6. og 7. Stk. Endvidere er der i Artikel 15, 9. og 10. Stk., aabnet en særdeles betydningsfuld Adgang til, at Stridigheder fra Raadet kan henvises til Delegeretforsamlingen, hvis Beretning under visse Betingelser faar samme Virkning som en Beretning af Raadet.

I Delegeretforsamlingen kan ethvert Forbundsmedlem ifølge Art. 3, 4. Stk., lade sig repræsentere ved 3 Delegerede, men har dog kun een Stemme. Denne Stemme maa naturligvis afgives paa den paagældende Regerings Vegne og udtrykke det Standpunkt, som den indtager til det foreliggende Spørgsmaal. Derimod behøver alle 3 Delegerede ikke nødvendigvis at være Talsmænd for deres Regering (dette fremhæves ogsaa udtrykkelig i den som Bilag 6 vedføjede officielle britiske Kommentar). Det vil tværtimod være naturligt, at en Regering ogsaa lader Oppositionen indenfor Folkerepræsentationen faa en vis Adgang til at gøre sine Synspunkter gældende ved at lade den udpege den ene eller efter Omstændighederne to af det paa